

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204728
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112204728.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa : I. G. Z., s.r.o. so sídlom v N., Q. č. 5, L.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou H. G., s.r.o. so sídlom v N., Q. č. 5, L.: XX XXX XXX proti odporcovi: N. Knieža, bytom H., K. S. X/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa C. so sídlom v A., S. č. XX, L.: XXXXXXXX, zastúpeného M. L. S., advokátom so sídlom vo Z., Ul. Z.. hrdinov XXX/XX a 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v G., Z. XX, L. XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. U. O., advokátom so sídlom v G., Z. N. 2, o zaplatenie 1 667,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. októbra 2012, č. k. 14C/122/2012 - 71, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 2/ náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 177,- eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka 2/ JUDr. U. O., advokáta, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 2/ náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. U. O., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní.

Napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým nebola náhrada trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi 1/ potvrdzuje.

Vedľajší účastník 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur na účet Advokátskej kancelárie H. G., s.r.o., so sídlom v N., Q. 5, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, ďalej rozhodol, že navrhovateľovi sa po právoplatnosti uznesenia vráti súdny poplatok za návrh v sume 93,37 eur cestou Daňového úradu v N., odporcovi náhradu trov konania nepriznal a rovnako nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 07.02.2012 domáhal od odporcu zaplatenia 1 667,65 eur (50 239,62 Sk) spolu s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 1 129,50 eur (34 027,32 Sk) od 16.10.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2009 od pôvodného veriteľa - Slovenská sporiteľňa, a.s.. Postupca uzavrel dňa 17.06.2003 s odporcom Zmluvu č.262152012, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky, ktoré sa odporca zaviazal splácať. Dňa 20.04.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. L. S., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 11.07.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu a

uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 213,50 eur. Dňa 16.5.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. U. O., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 26.6.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 177 eur. Pred prvým pojednávaním, dňa 04.07.2012 vzal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Poukazujúc na § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v dôsledku prejavu vôle navrhovateľa súd konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade zaviniť zastavenie konania navrhovateľ tým, že vzal žalobu späť a bol povinný nahradíť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/ trovy konania. Odporcovi žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd nepriznal. Súd vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa C. náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. L. S. nepriznal. Zo spisu SPR č. 2641/2012 tamojšieho súdu súd zistil, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa C. so sídlom S. č. XX, A. vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave. Informácie o konaniach získava na základe písomnej požiadavky, adresovanej Okresnému súdu Trenčín, aby im boli oznámené všetky spotrebiteľské spory, ktoré sa vedú na návrh spol. z uznesenia Valného zhromaždenia združenia C. konaného dňa 28.10.2011 (v spise SPR 2641/2012), z ktorého vyplýva, že podpredsedom predstavenstva, oprávneným konať za združenie HOOS je JUDr. L. S. - osoba s právnickým vzdelaním. V danom prípade teda pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nemožno považovať za účelné uplatnenie alebo bránenie práva a súd náhradu trov z týchto dôvodov advokátovi vedľajšieho účastníka 1/ nepriznal. Súd prvého stupňa zároveň nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. U. O.. Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, G., IČO XXXXXXXX vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave. Do sporov hromadne vstupuje s tým, že s oznámením o vstupe do konania predkladá plnú moc pre advokáta JUDr. U. O. a vznáša takmer v každom spore námietku premlčania. Spotrebiteľské združenie disponuje potrebnými odbornými vedomosťami k plneniu predmetu svojej činnosti, za účelom ktorého bolo združenie zriadené, a to ochrane spotrebiteľa v súdnom konaní, preto súd trovy jeho právneho zástupcu považoval za neúčelne vynaložené a vedľajšiemu účastníkovi z tohto dôvodu náhradu trov konania nepriznal. O vrátení súdneho poplatku 100 eur za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3,4,6 zák.č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení nes. predpisov. Zaplatený súdny poplatok sa vráti, ak sa konanie zastavilo, krátený o 1%, najmenej však o 6,63 eur, cestou daňového úradu, príslušného podľa sídla poplatníka.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastníci 1/, 2/ proti výroku, ktorým im nebola priznaná náhrada trov konania.

Vedľajší účastník 1/ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania a aj trov odvolacieho konania v celkovej výške 271,45 eur. Uviedol, že a argumentáciou súdu prvého stupňa sa už judikatúra krajských súdov vysporiadala. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Co/193/2012 zo dňa 30.07.2012. Konštatoval, že je neziskovou organizáciou, zloženou z laikov v oblasti práva. Ich členkou je právnička, ktorá je jediným členom s právnickým vzdelaním, no výkonom svojho povolania sa nezaobrá. Podľa názoru vedľajšieho účastníka 1/ by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom, aby sa predmetná agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát. Poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj na čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Konštatovania súdu prvého stupňa o neúčelnosti vynaložených nákladov na zastupovanie, objektívne prispievajú k ochrane hospodárskych záujmov vymáhačských a dodávateľských organizácií, ktorých hospodárska politika je založená na používaní neprijateľných zmluvných podmienok. Konštatoval, že príčinou konaní sú žaloby, ktoré nemali byť vôbec podané. Postup súdov, aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania určí, či podávanie takýchto žalôb bude bez rizika hospodárskej straty dodávateľov a vymáhačských spoločností pokračovať, alebo sa veľmi rýchlo zastaví. V ďalšej časti odvolania poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky.

Vedľajší účastník 2/ v odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie rovnako v časti o náhrade trov zmenil a priznal mu proti navrhovateľovi trovy prvostupňového konania vo výške 177 eur a

odvolacieho konania vo výške 15,93 eur. Uviedol, že uvažovať nad mnohopočetnosťou sporov ako osobitným dôvodom, pre ktorý má súd odoprieť právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania je nezmyselné a protirečivé. Vo všeobecnosti platí, že čím viac účelnej práce vykoná advokát pre účastníka v konaní, tým vyšší nárok tohto účastníka na náhradu trov v konaní vznikne, ak je v konaní úspešný. Záver o tom, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom je nesprávny, neústavný a neudržateľný. V ďalšom poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. v súvislosti s výkladom základného práva na právnu pomoc. Akceptácia o neúčelnosti trov konania (právneho zastúpenia) v týchto prípadoch by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že okrem toho, že žaloba navrhovateľa je premĺčaná, navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval proti spotrebiteľom aj rôzne neprijateľné zmluvné podmienky.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajších účastníkov navrhol uznesenie v napadnutej časti výroku o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O.s.p. potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 58,17 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ nie je dôvodné a vedľajšieho účastníka 2/ je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo

v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplatenia 1.667,65 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.07.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajším účastníkom trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajším účastníkom 1/ a 2/, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelne uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi 2/ uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

V prejednávanej veci mal odvolací súd preukázané, že do konania na strane odporcu vstúpil vedľajší účastník 2/ dňa 26.06.2012 a vedľajší účastník 1/ až dňa 11.07.2012, ktorí obaja vzniesli námietku premičania. Za týchto okolností, odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď je pravdou, že nikto z účastníkov vstup ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcu nenamietal, odvolací súd nepovažoval za účelne zastupovanie odporcu dvomi vedľajšími účastníkmi, ktorých obsah činnosti je totožný a ktorí majú chrániť práva spotrebiteľa v tomto konaní. Je postačujúce pokiaľ v konaní vnesie námietku premičania prvý z vedľajších účastníkov, ktorý vstúpil do konania, a preto v konečnom dôsledku dospel k záveru, že nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy v poradí druhého vedľajšieho účastníka (v tomto konaní vedľajší účastník 1/), ktorý vystupuje na strane odporcu. Preto vychádzajúc z princípu účelnosti vynaložených trov konania, dospel v konečnom dôsledku odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo vzťahu len k vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane odporcu zmeniť a tomuto náhradu trov prvostupňového konania priznať.

Keďže odvolací súd považoval vstúpenie vedľajšieho účastníka 1/ do konania za neúčelné a nadbytočné, jeho úkony za duplicitné s úkonmi vedľajšieho účastníka 2/, ktorý do konania vstúpil ako prvý, náhrada trov konania pred súdom prvého stupňa mu nepatrí, a preto v tejto časti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka 2/ pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 177,- eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 1.667,65 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 81,33 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka 2/ vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu z 26.06.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 162,66 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 2/ v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 177,92 eur, avšak odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi 2/ len 177 eur, keďže si ich žiadal priznať v tejto výške (č.l. 42).

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov vedľajšieho účastníka 2/ odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi 2/ priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 eur. Predmetom odvolacieho konania bola v jeho prípade suma 177 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi 2/ patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 18,26 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 9,13 eur za podanie odvolania, doručeného dňa 22.10.2012, režijný paušál 7,63 eur. Vedľajšiemu účastníkovi 2/ by patrilo právo na trovy odvolacieho konania spolu vo výške 16,76 eur, avšak v odvolaní uviedol, že žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 eur (č.l. 80), preto mu odvolací súd priznal len ním požadovanú výšku.

Keďže navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný naopak vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/, ktorému náhrada trov konania pred súdom prvého stupňa nebola priznaná, odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola v jeho prípade suma 58,17 eur, predstavujúca uplatnené trovy odvolacieho konania navrhovateľa v písomnom vyjadrení k odvolaniu, doručeného súdu prvého stupňa dňa 05.02.2013, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za vyjadrenie k odvolaniu, doručeného dňa 05.02.2013, režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad. Odvolací súd tak priznal navrhovateľovi spolu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.